

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 567. Ioannis Pap. Annus 8. Ivstini Ivn. Imp. Annus 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

IESV CHRISTI

ANNUS 567.

IOANNIS PAPAE IUSTINI IVN. IMP. 2. ANNUS 8.

I.

CREVENTVS ANNVS NECI NOBILIVM.

2. Met. lib. 2. ann. 5. Ceter. b. Eufath. in vit. S. Eutyc. apud sur. die 6. April. c. Euz. lib. 5. c. 12. d. Cedren. d. mal. in fine. e. Euz. lib. 5. c. 12.

II. DE ABARIS ATQVE TYRCIS.

f. Plin. lib. 6. 7.

g. 14. lib. 1.

III. IUSTINVS DVX INIUSTRE NECA-TYR.

IV.

Quingentesimus sexagesimus septimus annus Redemptoris adest, qui Indictionis decima quinta. ipsius Iustini Imperatoris secundus à mense Nouembri anni superioris iam coepit adnumerari; idemque alibi secundo eiusdem Augusti Consulatū inscriptus habetur: sic enim vitus est reuocasse in vitum Consulatus amplissimum magistratum, ut ipse solus eo potitus nullum asseruit sibi collegam. Sanguinolentus fluxit hic annus nec Iustini Ducis cognati ipsius Imperatoris, nec non clarissimorum virorum Aethicii & Addei: quos hoc anno Imperatoriam gladium fastulisse, omnes historici a nota temporum singula consignantes affirmant: sed & diem necis notat Eufathius h, suilque ait tertiam mensis Octobris. Antè hos illustres viros è medio sublatum esse Iustinum Euagrius docet; cui potius assentimur, quam recentiori auctori ad sextum annum Iustini Imperij referent. De Iustino igitur primum aggrediamur tragediam: cuius non sit, quem non miseret, quires ab eo præclare gestas in bello Persico & aliis ex Procopio atque Agathia perceperit. Sed adiamus de eius necis, quæ scribat Euagrius:

Quæritatem (inquit) audacia & timiditate, duobus viris contrarijs irretitus; primum Iustinum cogit, non, virum in magna gloria apud omnes non ob verum bellicarum usum, tam ob a-lia ornamenta; iam cæteris Dardaniam idea commorantem, ut A-baros, ne eo flumine traxisset in fines Romanorum irrupere pro-hiberet, ad se accersit. Ipsi Abari sunt ex gente Scythiarum, qui Ama-zonij dicuntur, qui quoque oculos vitæ Caucasum iacentes accoliunt, oriendi. Qui Tartaræ vicinos suos ab illis grauius affecti inco-mmodum cum omnibus suis fugientes, primum ad Bosporum ven-erunt; deinde Euxini ponti littoribus relictis (ubi multe gentes bar-bare habitant illa quidem, sed vides & castella à Romanis incole-bantur, atque eo tum nonnulli milites vnde donati adueniunt, tum colonia exiit de sententia Imperatorum deducit) rursus in mare contendunt; omnibus barbaris, qui ante pedes erant, vsque eo ex-pugnati, quoad Danubij ad littora pervenerunt; vnde legatos mis-erunt ad Iustinum. At quoad Turcas pertinet, quos Abaris fuisse confines Euagrius tradit: veteres eisdem non ignorarunt: siquidem à Plinio annumerantur inter eas gentes, quæ circa Meotidem paludem habitant. horum dum humi etiam temporis scriptor meminit Agathias g, ut ipsos fuisse horribiles vitæ, intonsos, sar-didos, impexos, squalidos. sed de his alias. Pergit Euagrius:

Ex eo loco Iustinus accersatur, eo nomine videlicet, vii condi-tionibus inter ipsam & Imperatorem Iustinum patu frueretur. Nam quantum ambo in simili vitæ splendore positi videbantur, & Imperium ad verumque spectaret; post magnam de verum sum-ma disceptationem & contrarietatem conuenit inter eos, ut vici-lorum ad imperij honorem, concederet, alteri deserret secundum. a-tenuis quidem vii licet secundas ab Imperatore, pro ceteris tamen omnibus, vimas obtineret. Quapropter Iustinum complicitur; & criminibus paulatim contra eum consensu, & factibus militi-bus prætorianis ac stipatoribus ab eo remota, vetat, quo minus in publicam prædret (domi enim assidue se continuit) & tan-dem mandat Alexandriam transferendam. In qua vitæ ho-ste interemptus est: ipsaque mercede tum ob benevolentiam in Republicam; tum ob rei præclare in bello gestas remunerata-tus. Atque non prius Imperatoris, eiusque coniugis Sophiæ Augustæ sator & vnaquæque stemmata restituta fuit, quam ca-pit eius cernicibus a scissum cernerent, inque illud calcibus insul-tar. hæc de nec Iustini Ducis exercitus habet Euagrius. Sed quæ in Aethiopia & Addeum clarissimos Sena-tores aduenerit, ita subdit: Non longo tempore post, Aethi-

riam & Addeum, ut antea, ex ordine Senatorio, qui principum lo-cum apud Iustinianum tunc tenebant; in iudicium ab ipsius quoddam adducit Iustinus. Ceterum alter (Aethiopia dico) con-sensu se animo instituisse Imperatorem venens conficere, hancque-que Addeum illius conatus scissum & in omnibus aduicem. Verum Addeum grandi cum incertando affirmat, se ipsius rei presens ignaram esse. At utique tamen fecit periculis est. Atque Ad-deum, cui iam caput absideretur, dicit roganti, licet falsis de his rebus esset scilicet, iusta tamen debitaque à Deo factum in consi-deratione & iudicio sibi insula supplicia: Theodoretum namque ante presertim se presertim quodvisdam è medio sublatis. Ceterum ista ita ne se habeant, an loco, non possunt quidem pro cer-to affirmare. At tamen vterque, scilicet fuit: quippe Addeum in sa-nctam amorem exorsit. Aethiopia autem nullum calumniam genui perterius, tum viros, tum mortuos nominis aula Imperatoris, qui regnante Iustiniano presertim, fortissimi ipsant. Atque hæc hanc habere exitum.

Hæc cum habet Euagrius, ipsum quidem illa causa præterit, utriusque supplicii, facilegium nimirum ab utroque aduersus sanctum Eutychium Constantinopolitanum Episcopum perpetratum, eorum cum omnibus scilicet testis Eufathius, qui inter fuit, cunctaque litteris com-mendauit, atque de his hæc habet b:

Ea quidem die tertia mensis Octobris, quæ erat Dominica. Quæ quidem die & illi, qui vni sancto infideli struxerat, atq; in exi-lium eiecerat, Aethiopia & Addeum, quorum hic vni presertim erat, ille autem Antiochie Cæsar, mortui sunt: & quomodum-vitum sanctum egredium curauerunt, vitæ ambo mercedem perceperunt. In hac igitur die vir optimi scilicet recipi-que Ecclesiam suam, & ipse primus sancti vita, multis annis, ante-quam ipse reuocaretur. & paulo inferius; Lam de superba-merali; pallio videlicet, dicenda sunt: neque enim illi in ea ex-pulsionem fuit ereptam, sed apud eum mansit. Cum enim quidam è clericis suaderet Aethiopia, ut ipsam adimeret vni sancti: ille, neglectis totum verbis, recusat. Itaque cum ipse in indigna-tione reseretur, eis, qui ad se inuisendum venerant, consilium est. Quæ, inquit, feci domino Eutychio, ea in me camulate recide-runt. Per homines enim meo oppugnati cum, & per homines meo oppugnati sum: Vestimenta illius diripi, amica mihi di-repta sunt. Primum tantum non ademi: id mihi quoque reditum est. Cum enim clericus me hortarentur, ut adimerem superbo-rale, non feci. Et cetera cum in hac sui calamitate, & zena tartan & dignitate mea insignia à me non sunt ablatæ. Logos ille qui-dem hæc narrabat: penitentia tamen tempore non inuenit, quan-tum multas lacrymas eum quæsiisset. At de his quidem fati. hæc Eufathius: quibus intelligas virgam illam, quam vigi-lantem Hieremias vidit, diuinam scilicet imminentem super quoslibet delinquentes vitionem, iuste digneque ad infligendam peccantibus verbera diuine manus arbi-trio tempore congruo deorsum ferri.

Sed iam gens strepitus barbarorum Italiam aggre-di parantium, ut oculos atque aures, ita & slyhum ad se conuertit. Quæ enim deprellis atque penitus fere extin-ctis Gothis, cunctisque Francis eib fugiente laborantibus, iam tandem vita est Italia quicquid illis; nouis exundantibus barbaris, maiori cepit subiacere discrimini, cum videlicet grassantes Longobardi in eam parant aduicem. Hæc autem quomodo se habuerint, quæ Paulus diaconus Longobardorum res presertim conscripsit, primum addo-camus in medium, qui sic exorditur k:

Narjes (inquit) dum multum auri & argenti, obremis, re-rum diuitias acquisisset, magnum à Romanis, pro quibus multum contra eorum hostes laborauerat, munus accepit: qui contra eum Iustino Augusto, eiusque coniugi Sophiæ Augustæ supplicare, dicentes, quod expedierat Romanis seruire Gotho potius, quam Græcis, vni Narjes Euzemio imperat. & nos feritate opperim, & hoc nosse possimus Imperator ignorat. Ant igitur libera nos de manu eius, aut certe vrbem Romam. & nosmet ipsi Genibus trademus. Cuius hæc Narjes audisset, hæc breuiter re-tulit verba: Si male feci Romanis, male inueniam. Tunc Iusti-nus Augustus in tantum aduersus Narjes commotus est, ut statim in Italiam Longuinum presertim mitteret, qui Narjes locum obtineret. Narjes vero hinc cognitis, valde timuit, & vsque

Ad hoc impetu petentibus qd. ut vltima regem Constantino-
p... non exierit: cui inter cetera (quia Eusebium erat) illa hoc
... non mandavit: ut non p... in exilio locum p... sue-
... ad que Nastes respiciat se ferat: Talem se eadem
... vltima vltima: qualem ipse, dum videret, depicere, aut detra-
... non posse.

Itaque cum ex-... Napolim Campania civita-
... non exierit: cui inter cetera (quia Eusebium erat) illa hoc
... non mandavit: ut non p... in exilio locum p... sue-
... ad que Nastes respiciat se ferat: Talem se eadem
... vltima vltima: qualem ipse, dum videret, depicere, aut detra-
... non posse.

Quod autem spectat ad inimicitias inter Senatam
... Romanam etque Narsetem conflatas: A-
... non exierit: cui inter cetera (quia Eusebium erat) illa hoc
... non mandavit: ut non p... in exilio locum p... sue-
... ad que Nastes respiciat se ferat: Talem se eadem
... vltima vltima: qualem ipse, dum videret, depicere, aut detra-
... non posse.

Amor vero: deum vestigia lustrans
... non exierit: cui inter cetera (quia Eusebium erat) illa hoc
... non mandavit: ut non p... in exilio locum p... sue-
... ad que Nastes respiciat se ferat: Talem se eadem
... vltima vltima: qualem ipse, dum videret, depicere, aut detra-
... non posse.

Arifia formante manu: sic luce confusus,
... non exierit: cui inter cetera (quia Eusebium erat) illa hoc
... non mandavit: ut non p... in exilio locum p... sue-
... ad que Nastes respiciat se ferat: Talem se eadem
... vltima vltima: qualem ipse, dum videret, depicere, aut detra-
... non posse.

hac de Nafete auctor ipso anno primo Iustini Impera-
... non exierit: cui inter cetera (quia Eusebium erat) illa hoc
... non mandavit: ut non p... in exilio locum p... sue-
... ad que Nastes respiciat se ferat: Talem se eadem
... vltima vltima: qualem ipse, dum videret, depicere, aut detra-
... non posse.

Quod igitur ad prodigia attinet, quorum meminit
... non exierit: cui inter cetera (quia Eusebium erat) illa hoc
... non mandavit: ut non p... in exilio locum p... sue-
... ad que Nastes respiciat se ferat: Talem se eadem
... vltima vltima: qualem ipse, dum videret, depicere, aut detra-
... non posse.

Mex enim illa terribilia in calum signa facta sunt, ut hasta
... non exierit: cui inter cetera (quia Eusebium erat) illa hoc
... non mandavit: ut non p... in exilio locum p... sue-
... ad que Nastes respiciat se ferat: Talem se eadem
... vltima vltima: qualem ipse, dum videret, depicere, aut detra-
... non posse.

At ne quis putet mendax fuisse oraculum de fine v-
... non exierit: cui inter cetera (quia Eusebium erat) illa hoc
... non mandavit: ut non p... in exilio locum p... sue-
... ad que Nastes respiciat se ferat: Talem se eadem
... vltima vltima: qualem ipse, dum videret, depicere, aut detra-
... non posse.

At ne quis putet mendax fuisse oraculum de fine v-
... non exierit: cui inter cetera (quia Eusebium erat) illa hoc
... non mandavit: ut non p... in exilio locum p... sue-
... ad que Nastes respiciat se ferat: Talem se eadem
... vltima vltima: qualem ipse, dum videret, depicere, aut detra-
... non posse.

XII.

XIII.

XIV.

XV.

d Greg. homi
1. in Euzeg.

e Greg. dial.
lib. 1. c. 10.
QVA PRÆ-
OSTENSA
DE INCUR-
SIONE LON-
GOBARDO
RVM S. RE-
DEMPTO.

MALA A
LONGO-
BARDIS IL-
LATA.

1. Ezech. 7. QUOMODO ACCIPENDYM VATT. CINTVM.

cum fuisse constat, ubi ait a: Haec dicit Dominus Deus terra Israel. Finis venit: Vniuit super quatuor plagas terra: Non finis super te, &c. sicut ergo finem vniuersae carnis minitante Propheta, non mundi est demonstratus interitus, sed imminentes tantum clades praesignatae fuere, ita pater eadem, quae praedicta sunt S. Redempto, accipienda erunt. Certe quidem finis quodammodo tunc dici potuit aduenisse Romani Occidentalis Imperij, cum Longobardi Italiam inuadentes; terram positi sunt. Enim post paucos Hexarchos Constantinopoli ab Imperatoribus in Italiam missos, qui Rauenae confidere confidere, iisdem diu praesentibus Longobardis, Occidentis Imperium penitus collapsurum est, neque vique ad Carolum Magnum amplius restitutum, vt tamen in Gallias fuerit ipsum translata. Sane quidem quam durissima foret Longobardorum aduentu grassatio, eiusmodi factis diuinitus vaticiniis praesignata potest intelligi, quibus mundi ipsius interitus fuit creditus significari.

XVI. QVAM DI. RALONGO BARDO. RVM INVA SIO.

Quid autem passus sit à Longobardis Italia, vel hoc vno collige argumento: Si, teste Procopio, cum iisdem amicis essent Imperatoris, & laboranti Italiae bel. Gothico in auxilium Longobardi venientes, longe deteriora hostibus perpetrarunt, vt opus fuerit eos dimittere: quid ab iisdem factum potest existimari, cum iam hostes redditi hostili animo Italiam inuaserunt? Sane quidem adeo immensa vbi que inerebuerit sub ipsis mala, vt non leues quaeque personae, sed ipse S. Gregorius Papa, idemque Magnus praemeritorum celsitudine nuncupatus existimari iam insitare nouissimum diem, quo vniuersi Orbis confragatio immineret. Sed de his pluribus suo loco agendum inferias: iam vero quae rerum gestarum animi huius sunt reliqua, videamus.

XVII.

Hoc eodem anno, qui est secundus Iustini Imperatoris, defuncto Athanagildo Rege Gothorum in Hispania, cum cessasset regnum menses quinque, Liba tria ei prae secur. secundoque sui regni anno sibi collegam ascivit Leuigildum fratrem. haec Chronicon Isidori, licet quod ad notam. Erae pertinet, deprauatus numerus eius reperitur. Fuerunt Athanagildo duae filiae, quarum altera maior naru Geleuintha, minor Brunichildis; illa nuptui tradita Chilperico Francorum Regi regnanti Suesionis, ista Siegberto Regi itidem Francorum Rhemis regni sedem habenti. Quod enim à patre etiam Ariano, Catholicis tamen fidente, immo & clam (vt Tuditanus est auctor) Catholicam fidem colente, sunt genitae; per facile fuit eadem, vbi venerunt in Gallias, rectis dogmatibus imbui, & abiurata Ariana impietate, reddi Catholicas.

XVIII. b. Fortun. carm. lib. 6.

Cecinit tunc temporis Venantius Fortunatus b epithalamium de nuptiis Siegberti Regis atque Brunichildis Reginae, vbi plura de laudibus Siegberti, deque pace inter Francos & Gothos nuptiis Brunichildis laudata haec habet:

PAX CON. CILIATA NVPTIIS BRVN. CHILDIS. * quae Regi hoc cōt.

Quis crederet autem Hispaniam thimbes dominum Germania nasci, Quae duae regna in quo praeciosa amplexu vno? Non labor huiusmodi potuit tam miris parare: Nam res diffusis dominis vixit armis. Longa vtro seruis? Regi hoc vix contulit vlli: Difficili nisi superantur ardua rerum. Nobilitas excoesa nites genus Athanagilde, Longius extremo regnum qui porrigit Orbis, Dives opum, quas mundum habet, populumque gubernat Hispaniam sub iure suo parate canenda. &c.

c. Fortun. carm. lib. 6. DE BRVN. CHILDE REGINA. FACTA CA. THOLICA. * quae

De ipsa vero à viro suo ad fidem conuerfa Brunichilde haec idem auctor in carmine in laudem Siegberti Regis eius coniugis habet: Catholica cultu decorata est optima coniunx: Ecclisae creuit, te faciente, domus. Regnam meritis Brunichildem Chrysis amore Tuus tibi conuincit, haec tibi quando dedit. Altera vota colla melius, quia * munere Christi Peccata tunc prius, plus modo lege placent.

Reple, Regina tanto de lumine gaude: Acquisita tibi est, quo tibi nupta fons. Paldra, modis fl. decem, siliis, gra, benigna, Ingenio, vultu, nobilitate potens. Sed quamvis tantum meruisse sola decorem: Ante tamen homini, nunc placeat ecce Deo.

Cecinit idem auctor de Geleuintha eius sorore nupta Chilperico Regi non epithalamium, sed lugubres elegos: quibus plane ostendit in poeticis facultatibus haud Latinas minus his temporibus raras, sed plane sonoras, quae & ad collacrymandum locorem impellant. Miserrima quidem fuit Geleuinthae conditio: de eius enim cum Chilperico infelici coniugio Gregorius ita habet d: Chilpericus rex cum iam plures haberet uxores (ita nominat concubinas) sororem Brunichildem Gallotham, sine Geleuintham, vel Gelsintham dicitam, expectis, promittens per legatos se alio rediturum, tantum conuenit sibi Regis prolem meretur accipere. Pater vero eius has promissiones accipiens, filiam suam sicut antea fecerat familiaris ipsi cum magno opibus destinavit: Nam Geleuintha atque soror, quam Brunichildem erat. Quae cum ad Chilpericum Regem venisset, cum gratiis honore suscepta, cuique ei sociata coniugio. A quo etiam magno amore diligebatur: detulit enim suum magnum thosavros. Sed per amorem Fredegondis, quam prius habuerat, ortum est inter eos grande scandalum. Lem enim in lege Catholica censura fuerat & christiana. Cumque se Regi inueneret assidue inuicias perferre, discretis, nullam se dignitatem cum eadem habere, petiit, vt relicto thosavro, quod suum detulerat, libere redire permitteret ad patriam. Quod ille per ingenia dissimulans, verbum etiam lenibus demulsiit. Ad extremum eam fugiliter egressa à patriam mortuumque reperit in stratu. haec Gregorius. Caterum rem haud omnibus compertam fuisse, Fortunatus demonstrat, dum repentina eam morte abreptam, non violenta ex hac vita subductam tradit: qui de ambabus fortibus haec primum habet e:

Tolerat geminas misit tibi Gallia torres: Prima stante quidem, fracta secunda iacet. Alta super colles speciosa cacamine pulchro Flabibus infestis cultum lapsa ruit: Sedibus in patria sua fundamentis reliquens, Cardine mota suo, non ferit vna die. De proprio migrata solo noua meruit arena Exul, & tui terribi, haec, peregrina iacet.

& inferius de eius in pauperes amore & fide Catholicae recens accepta, hos versus idem auctor cecinit eleganter: Regnabat placido componens tramite vitam. Pauperibus tribuens aduenae mater erat. Quos, magis posita regno superesse perenni, Catholicae fidei conciliata placet: O dolor insignis, quid differis tempora seruis, Laqueosq; vices, plura loquenda taces? Improba fors dominum, qua improviso condita lapsa Tot bona tam subito, forte valentes, voras, Nam breue tempus habent, consortis nec a iugali, Principio vita sumeret apta fuit. Praecipiti ego, volucri praecenta sub iugis Deficis, & verso lumine huc obis.

Hoc tamen lucretia fuit Hispana virgo, vt ex Ariana Gallica Catholica redderetur, ac plane sancta moribus efficeretur. Quid autem acciderit ad ipsius sepulchrum, quod eius sanctitatis indicium laud lenem existimatum est, refert Gregorius, dum ista subdit f:

Postquam obitum Deu virtutem magnam ostendit: Lychnus enim ille, qui fons suspensus coram sepulchro eius ardebat, nullo tempore, sine disrupto, in pavementum corrui: & fugiente ante eum duritie pavimenti, tamquam in aliquod molle elementum discedit, atq; medius est iussus, nec omnino contritus: quod non sine magno miraculo videntibus fuit. haec ipse; quae idem Fortunatus in eius panegyrico, dum de ipsius funere agit, ita carmine cecinit: Ducitur, ornatus, deponitur, videtur, ferretur, Conditur & tamale sic peregrina sor.

XIX.

d. Greg. lib. 4. c. 11.

c. Fortun. carm. lib. 6.

* Fortun.

f. Gregorius lib. 11. c. 11.

XX.

Natura

